

- 2) Uit de inspecties van 24 oktober 2007, 3 november 2011 en 31 juli 2012 bleek een aantal wezenlijke problemen als gevolg van de slechte werking van de stortplaats van Kiato en het op de stortplaats te veel gestorte afval. Dat is een duidelijke schending van de artikelen 13 en 36, lid 1, van richtlijn 2008/98/EG alsook van de artikelen 8, 9, en 12 van richtlijn 99/31/EG.

⁽¹⁾ PB L 312, blz. 3.

⁽²⁾ PB L 182, blz. 1.

Beroep ingesteld op 19 december 2013 — Europees Parlement/Raad van de Europese Unie

(Zaak C-679/13)

(2014/C 52/56)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Europees Parlement (vertegenwoordigers: F. Drexler, A. Caiola en M. Pencheva, gemachtigden)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- uitvoeringsbesluit 2013/496/EU van de Raad van 7 oktober 2013 betreffende het onderwerpen van 5-(2-aminopropyl)indool aan controlemaatregelen ⁽¹⁾ vernietigen;
- de gevolgen van uitvoeringsbesluit 2013/496/EU van de Raad handhaven tot het is vervangen door een naar behoren vastgestelde nieuwe handeling;
- verweerder verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Vooraf herinnert het Parlement eraan dat in de considerans van het bestreden besluit wordt verwezen naar de volgende rechtsgrondslagen: artikel 8, lid 3, van besluit 2005/387/JBZ van de Raad van 10 mei 2005 inzake de uitwisseling van informatie, de risicobeoordeling en de controle ten aanzien van nieuwe psychoactieve stoffen ⁽²⁾ en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. Het Parlement leidt daaruit af dat de Raad impliciet verwijst naar artikel 34, lid 2, sub c, van het oude Verdrag betreffende de Europese Unie.

Het Parlement voert ter ondersteuning van zijn beroep tot nietigverklaring twee middelen aan.

In de eerste plaats stelt het Parlement dat het besluit van de Raad is gebaseerd op een rechtsgrondslag (artikel 34, lid 2, sub c, EU) die is ingetrokken sinds de inwerkingtreding het Verdrag van Lissabon. Daardoor is het bestreden besluit enkel nog gebaseerd op besluit 2005/387/JBZ. Dit vormt een afgeleide en dus onrechtmatige rechtsgrondslag.

In de tweede plaats en gelet op het voorgaande, meent het Parlement dat bij de besluitvormingsprocedure wezenlijke vormvoorschriften zijn geschonden. Ten eerste, indien artikel 34, lid 2, sub c, EU van toepassing was geweest, had het Parlement

overeenkomstig artikel 39, lid 1, EU moeten worden geraadpleegd voordat het bestreden besluit werd vastgesteld. Het Parlement stelt evenwel dat dit niet is gebeurd. Ten tweede, als wordt geoordeeld dat de bepalingen van het Verdrag van Lissabon moeten worden toegepast, stelt het Parlement dat het in elk geval had moeten worden betrokken bij de wetgevingsprocedure. Het Parlement voert immers aan dat indien het een wezenlijk element van besluit 2005/387/JBZ was om 5-(2-aminopropyl)indool aan controlemaatregelen te onderwerpen, de wetgevingsprocedure van artikel 83, lid 1, VWEU, namelijk de gewone wetgevingsprocedure had moeten worden gevolgd. In een andere hypothese, indien besluit 2013/496/EU wordt beschouwd als een eenvormige uitvoeringsvoorwaarde van besluit 2005/387/JBZ of als een maatregel ter aanvulling of wijziging van een niet-essentieel onderdeel van dit besluit, dan had de procedure van de artikelen 290 en 291 VWEU voor de vaststelling van uitvoerings- of gedelegeerde handelingen moeten worden gevolgd. In ieder geval schendt het bestreden besluit wezenlijke vormvoorschriften, aangezien het Parlement niet is betrokken bij de vaststelling ervan.

Ten slotte, gesteld dat het Hof zou beslissen tot nietigverklaring van het bestreden besluit, meent het Parlement dat de gevolgen van het bestreden besluit overeenkomstig artikel 264, tweede alinea, VWEU moeten worden gehandhaafd tot het is vervangen door een naar behoren vastgestelde nieuwe handeling.

⁽¹⁾ PB L 272, blz. 44.

⁽²⁾ PB L 127, blz. 32.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal do Trabalho da Covilhã (Portugal) op 23 december 2013 — Pharmacontinente-Saúde e Higiene SA, e.a./Autoridade Para As Condições do Trabalho (ACT)

(Zaak C-683/13)

(2014/C 52/57)

Procestaal: Portugees

Verwijzende rechter

Tribunal do Trabalho da Covilhã

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Pharmacontinente-Saúde e Higiene SA, Domingos Sequeira de Almeida, Luis Mesquita Soares Moutinho, Rui Teixeira Soares de Almeida, André de Carvalho e Sousa

Verwerende partij: Autoridade Para As Condições do Trabalho (ACT)

Prejudiciële vragen

- a) Dient artikel 2 van richtlijn 95/46/EG ⁽¹⁾ aldus te worden uitgelegd dat de arbeidstijdsregistratie — te weten de registratie voor elke werknemer van het begin- en einduur van de arbeidstijd alsook de onderbrekingen of pauzes die er geen deel van uitmaken — onder het begrip „persoonsgegevens” valt?

- b) Indien de vorige vraag bevestigend wordt beantwoord: is de Portugese Staat krachtens artikel 17, lid 1, van richtlijn 95/46/EG verplicht om passende technische en organisatorische maatregelen vast te stellen om persoonsgegevens te beveiligen tegen toevallige of onrechtmatige vernietiging, toevallig verlies, vervalsing, niet-toegelaten verspreiding of toegang, met name wanneer de verwerking gepaard gaat met doorzending van gegevens via een netwerk?
- c) Indien ook de vorige vraag bevestigend wordt beantwoord: wanneer de lidstaat geen enkele maatregel neemt overeenkomstig artikel 17, lid 1, van richtlijn 95/46/EG en de voor de verwerking van voornoemde gegevens verantwoordelijke werkgever een systeem van beperkte toegang tot deze gegevens invoert waarbij de nationale overheid die bevoegd is voor de controle van de arbeidsvoorwaarden, niet automatisch toegang krijgt tot deze gegevens, dient het beginsel van voorrang van het Unierecht dan aldus te worden uitgelegd dat de lidstaat deze werkgever niet kan bestraffen voor een dergelijke handelswijze?
- d) Indien de vorige vraag ontkennend wordt beantwoord, zonder dat is aangetoond of wordt gesteld dat de informatie uit het register in casu niet is vervalst, is het vereiste van onmiddellijke beschikbaarheid van een register dat alle bij de arbeidsverhouding betrokken partijen algemeen toegang geeft tot de gegevens, evenredig?

(¹) Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 281, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 10 januari 2014 door Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 12 november 2013 in zaak T-147/12, Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG/Europese Commissie

(Zaak C-7/14 P)

(2014/C 52/58)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG (vertegenwoordigers: Rechtsanwältin K. Landry en G. Schwendinger)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

- het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 12 november 2013 in zaak T-147/12 in zijn geheel vernietigen en beschikking (C(2011) 6393 definitief) van de Commissie van 16 september 2011 nietig verklaren;
- subsidiair, de zaak voor verdere afdoening terugverwijzen naar het Gerecht;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Met haar eerste middel voert rekwirante aan dat het Gerecht artikel 220, lid 2, sub b, van het douanewetboek (¹) heeft geschonden door te oordelen dat de vergissing van de Duitse douaneautoriteiten door rekwirante had kunnen worden ontdekt. Dit is onjuist. De diverse bepalingen zijn complex en de tekst ervan onduidelijk en verwarrend. Dit blijkt met name uit een briefwisseling tussen het Bondsministerie van Financiën en de Commissie. Bovendien weerspreken ook de duur en de omvang van de onjuiste handelwijze van de Duitse douaneautoriteiten de conclusie dat de fout door rekwirante had kunnen worden ontdekt.

Ten tweede heeft het Gerecht artikel 239, lid 1, tweede streepje, van het douanewetboek geschonden door ten onrechte te bevestigen dat rekwirante klaarblijkelijk nalatig is geweest.

Ten derde heeft het Gerecht zijn beslissing op twee punten onvoldoende gemotiveerd, zodat het voor rekwirante niet is na te gaan hoe het Gerecht tot zijn beslissing is gekomen.

(¹) Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek, PB L 302, blz. 1.